

Հովհաննես Թումանյան

Կալի երգը

Արի, եզր ջան, Ծիրան ջա՛ն.
Հորովել ա՛, հորովել ա՛...
Ոտիդ արա, ուսիդ արա,
Կալը կալսենք, անձրև չրգա:

Տա՛ր, ման արա, ա՛ քեզ մեռնեմ,
Դարման արա, ցավըդ առնեմ:
Դարմանը՝ դու, ցորենը՝ մենք
Ձմեռն ուտենք, հանգիստ ապրենք:
Օրը գնաց, ա՛ Ծիրան ջան,

Բանը մնաց, ջան, ախպեր ջան:
Ոտիդ արա, ուսիդ արա՛,
Կալը կալսենք, անձրև չրգա:

1908
